

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ Μ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἐπὶ τέλος, ὕστερα ἀπὸ τόσες προσπάθειες πού ναυάγησαν, ἡ ὀργάνωση τῶν καθηγητῶν ἔγινε πιά πραγματικότητα. Ἡ ἀίχμη της εἶχε γίνει πρὸ πολλοῦ αἰσθητὴ καὶ μερίδα μάλιστα τοῦ τύπου ἀπέβλεψε μὲ συμπάθεια καὶ συνηγόρησε γι' αὐτήν. Ἡ ἰδέα ὠρίμασε καὶ τὴν περασμένη Τετάρτη, 50 περίπου λειτουργοὶ τῶν Σχολῶν Μ. Παιδείας Λεμεσοῦ, Βαρωσίων, Λάρνακας, Πάφου, Κερύνειας, Λαπήθου, Μόρφου καὶ Ήδουλα, ἐκδηλώσανε τὴν ἀμετάτρεπτην ἀπόφασίν τους νὰ ὀργανωθοῦν. Καὶ ὀργανώθηκαν. Παρὰ τὲς ἀναπόφευκτες διαφορῆς πού σημειωθήκανε στὴν ἀρχή, πάνω σὲ δευτερευούσης φύσεως ζητήματα, ἐψήφισαν τὸ Καταστατικὸ, ἐξέλεξαν τὸ δικιχητικὸ συμβούλιον καὶ ἔφυγαν ἱκανοποιημένοι καὶ μὲ αἰσιοδοξία γιὰ τὸ μέλλον.

«Ἐν τῇ ἐνώσει ἢ ἰσχύς». Τώρα δὲν εἶναι πιά μονάδες, «ἀμελητέα ποσότητα» ἀλλὰ δύναμη ἀρκετὰ ἐπιβλητικὴ. Θὰ ἦταν ἐπιβλητικώτερη, ἂν περιλάβαινε στοὺς κόλπους της ὅλους ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον, δὲν ἔγινε κατορθωτὸν. Ἐν εἶναι ὁμως λόγος ἀποχρῶν γιὰ νὰ διαλυθῇ ἡ Ὀργάνωση. Καὶ δὲν θὰ διαλυθῇ. Ἡ Ὀργάνωση ἔγινε γιατί ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ προβλήματα σοβαρὰ καὶ ἐπιγοντα γιὰ τὴ λύσιν τῶν ὁποίων εἶναι ἀπαραίτητος ὁ συνεισμοὸς τῶν προσπαθειῶν. Μὰ οὔτε πρέπον οὔτε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Κοινωνίας εἶναι νὰ διαλυθῇ, γιατί οἱ σκοποὶ πού ἐπιδιώκει ὄχι μόνον δὲν ἀντιβαίνουν στὸ γενικὸ καλὸ ἀλλ' ἀπειναντίας τὸ προάγουν. Ὁ πρῶτος καὶ κυριώτερος σκοπὸς εἶναι ἡ ἐξύψωση τῆς Παιδείας. Σκοπὸς ἱερός, τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἐποιοῦ θὰ ἐπιδιώξῃ συστηματικώτερα καὶ ἀποτελεσματικώτερα ἡ Ὀργάνωση, ἡ ὁποία σύντομα θὰ ἐπιληφθῇ τῆς μελέτης τῶν εκπαιδευτικῶν ζητημάτων. Ἐργασία βαρεῖα καὶ δύσκολη στὴν ὁποίαν πρέπει ν' ἀφοσιωθοῦν ὁλόψυχα ἐκεῖνοι πού θὰ τὴν ἀναλάβουν γιὰ νὰ παρουσιάσων κάτι τὸ ἀρτιον. Ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία πού θὰ ἔχη σ' αὐτὴν τὴν κατεύθυνση θὰ κριθῇ κατὰ μέγα μέρος καὶ ἡ ἀξία τῆς Ὀργάνωσης. Ἰ' ἔτσι θὰ κεντριθῇ ἡ ἐνεργητικότης καὶ θ' ἀρχίσῃ εὐγενικὴ ἀμιλλα καὶ πνευματικὴ κίνηση ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς κάτι καλὸ θὰ προκύψῃ. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι μέχρι τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους θὰ εἶναι ἔτοιμο, μέρος τουλάχιστον τῆς σχετικῆς ἐργασίας ἡ ὁποία πρέπει νὰ προχωρήσῃ καὶ μεθοδικὰ γιὰ ν' ἀποφεύγονται οἱ προχειρότητες.

Ὁ δεῦτερος σκοπὸς εἶναι ἡ καλύτερευση τῆς θέσης τῶν καθηγητῶν γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἐπιδοθοῦν ἀπερίσπαστοι στὸ ὑψηλὸ καὶ δύσκολο ἔργον τους. Ὅτι οἱ λειτουργοὶ τῆς Μ. Παιδείας ἀνήκουν σὲ μιὰν ἀπὸ τὲς πιὸ ἀδικημένες τάξεις δὲν πιστεύω νὰ τὸ ὁμφοισθητῆ κανένας. Ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀλλὰ ν' ἀλλάξῃ, μιὰ καὶ καλὴ, αὐτὴ ἡ θλιβερὴ κατάσταση ὄχι μόνον γιὰ τὸ δικὸν τους ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ γενικὸ καλὸ, πιστεύω νὰ συμφωνοῦν ὅλοι. Ἐνῶ ἡ Κοινωνία ἔχει, καὶ μὲ τὸ δίκιον της, μεγάλες ἀπαιτήσεις ἀπ' αὐτοὺς στοὺς ὁποίους ἐμπιστεύτηκε τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν παιδιῶν της. ἀπὸ τοὺς ὁποίους περιμένει τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ, ἡ ἴδια δὲν ἔκαμε τὸ καθῆκον της ἀπέναντι τους. Τὸ συμβόλαιον ὁμως πού συνῆψε μαζί τους δὲν μπορεῖ καὶ δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἑτεροβαρὲς. Ὅταν ἓνας δὲν κάμνῃ τὸ καθῆκόν του δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τὸν ἄλλο. Ὡς σήμερα ἡ Κοινωνία τοὺς ἔδειξε τὴν μεγαλύτερην ἀστοργίαν. Ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, τοὺς ἔδωσε μισθοῦ, πείνης καὶ τοὺς ἄφησε τελείως ἀπροστάτευτους στὸ ἔλεος τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου ἐφόρου, ὁ ὁποῖος μπορεῖ κτηνωρετῆ, ὅποτεδήποτε τοῦ καπνίσῃ καὶ γιὰ λόγους πού ξέρει ὁ ἴδιος νὰ τοὺς πετάξῃ στὸ δρόμον. Αὐτὴ ἡ ἀξιοθρήνητη κατάστασις πόσες θλιβερὰς συνέπειες δὲν ἔχει πάνω στὸν χπρακτικὸν τους. Εἴτε τὸ καταλαβαίνουμε εἴτε ὄχι τοὺς ἀφαιροῦμε τὴν δυνατότητα νὰ κρατήσων τελείως τὴν ἀξιοπρέπειάν τους πού εἶναι ἀπαραίτητη στὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς τους ἀποστολῆς.

Γι' αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς λόγους ἰδρύθηκεν ἡ Ὀργάνωση γιὰ ν' ἀναλάβῃ στὰ στίβαρα της χέρια ὅ,τι δὲν θὰ μποροῦσεν ὁ καθένας μεμονωμένα νὰ πετύχῃ. Ἐχομεν ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀξίωσιν νὰ βαδίσῃ μὲ πίστη, σταθερότητα, καὶ περισκεψὴν στὴν ἐπιδίωξιν τῶν σκοπῶν της. Οἱ ἐφορεῖες πρέπει νὰ δεῖξουν ὅλην τὴν καλὴ θέλησιν καὶ νὰ συνεργασθοῦν μαζί της γιὰ τὴν καλύτερην ἐξυπηρέτησιν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος.